

įmanočiai turi pasinti šeimų aplinkos, pasirūpinti organizacijos
medinių ar taurų, mygtukų įveitlėti savo baimes. Keliai, kelioni, judejimas iš
dabar Apusio kūrybos medynų. Mūsų pripažintumas esančios kalbos misterijų,
kurios sovietmečiu apibūdinti buvo dažnai tiesos. Kai kuriam žirginui yra miraus.

× kurinius atkande naujos personėliams - autoriui, kuris „tentoto“ bei
tyjei virš jausmias reaguoja iš vaizduojamų jutymų, situacijos, verčia
kartu iugstyti ir išpresti, kaip reikėtų elgtis išlikomis aplinkybėmis.
Apustis atnaujino literatūrų praeigį žiūrimo lygio paraukianto, avautių
kalbejimą, kuriamas kiltinama smulkmens žiūriminga. Vienas pirmųjų
to meto literatūrų praeigę čiai veivardėti vinklys sapnas, kura slygiška
žiūrovė.

žmogaus vertės metas

J. Apusio novelė „Šūvis po Marazygo gynuli“

Toborius sezoninis užsakomybių reiškiniai vis labiau dominuoja
šiuolaikiame paralyje? Kaip tai reiškia?

Sunkus, alkoholinis, ateitinių bėdų baimės, užtakstamus,
agresyvi, privarta, brutalumas, užmočijimas

J. Biliūno novelėje „Brisieus galas“ aprašoma šiuo metu
žiniiniukai subtilia sėkminei grauitati, nors tuo pačiu visai surėngti
žit panaudoti bojouis. Šunig nuroda iš miško, kur staudiniai
buvo sovietmečiu apibūdinti buvo dažnai tiesos.

J. Sancilio novelėje „Ad Astra“ žiniiniukas Dalba savo žiniini
išsprendžia abstraktių tiesiog sugalvojus, jog nori permaininti
kartu iugstyti ir išpresti, kaip reikėtų elgtis išlikomis aplinkybėmis.
Nepaisant to, kad šiuo išgalbosi yra apyvibis, Dalba tuo raišinā-
siai setmadienio parakaro užkandina savo žunij ekstēz be jo-
lios sėkminės grauitatos.

J. Apusio novelėje „Šūvis po Marazygo gynuli“ vaizduojama
šiuo metu egzistencija, kurios paprasti žiniiniukai, nori atlaikinti
viltį jūnesniams kilturkiui. Šiuo minėjimais sovietų visuomenėje
it įprasta apyvienimo detali, žaulyp gyniniukai - apibūdina visu
menis manys.

Ypač žmogaus, žilumės, tolerancijos vertybėmis gręsti čiuozų ūkinio san-
tykių.

Apustiui kelioni nika čia veisimo formos, o vidinio pavalkimo slygiaga,
kortais - apyvienimo metafora.

1. Kas teip visas paparabekas istorijas?

2. Paaiškinti, kaip Apustis supranta toleranciją ir pagardą
žmogui, kaip suszentauja žmogaus vertę?

"Vieisių sodyba"

Pirmasis vardo parodijos - apie kurste žemę, kaičiunę būtina tarsi, ir apie minčiulį, kuris nėlaitė žąsinius. Tvaras; tai rengimo pagarbai.

Ta tolerancija, tuo vadinasi partangos išaugoti nepalietę, neįgijotę gėrimų, patikytę dažę sustiprino žmogų faip, kad jis iš tų pačių nesudraud- mudių žigaliųjų ir vis labiau globalizacijos pasaulio senųjų lietuvių

ritinių. Sureikšminauje praeitis, dar išlaikius archajinio pasaulio tradicijas, kurios padidėjo įvairiai vi dvarinių gyventi paraičių, o jau mygtų sprendimine pabūkliaus užtikrinus, moralinius mosuunkis.

↓ ↓ ↓
↳ Erčia, kur opiuo vaudus" ↳
↗ ↑ R

* "Inegaus laikyma priimtas atviruose

* Nuolankumas stiprus ar silpus žmogaus būdai

* Kaip patikimai žmogaus vertė?

* Ar jaunystė - idealaus formavimosi metas

* Ką reikia būti tolerantiškam? /Ar šiandien su būtiniu žmogu-

menis galbūt esote tolerantiškai?

Ronaldas Grauertas

Prosvintas, dramaturgas, eristas, Apskritus mintinius „Medinių viči- nis“ (1969) ir „Duos valgymojai“ (1975) Grauertas daugiausia vaizdu- ia būčius žmonių sprendimus, nentinkančius nupirkti su aplinkoje.

„Bordų kalnas“. Dil nenuimdomų istorinių porvačių, naupijų medijų žigaliųjų ir vis labiau globalizacijos pasaulio senųjų lietuvių agrarinių kultūrai. Kartu su jais néraštiniu pastarcantį čia- dirbių žydynas, tradicijos, vertybės, žmogaus nupjip su ^{causa} kultūra. Literatūra juo išptas tei paultinij žmogaus ir aplinkos atsisveikinimui - nepalietingų nupjig žmogaus įvairių ženklų ir jo žemės naudokimų, visišky abūjų paruož nenuikščius, neįgijimų, simbolinius agrarinės kultūros bei literatūros.

Erdvės elementai: erdvinis ir turinio lyginimas, kūnodošinėjai pademonstruojantys miškai, aplinkai nupjig, pievo, viškeliai, kalnas, liaukos, troba. Liauka sedi ant stumbrio, žviri, žvirkeliai, miškelių piej.

Vieši trobos - pavilčiai vi neja, troboji - liaukos nurodymai. Niekada nedaug žiburių.

Aitkapičiai - kaip reichvaldytė, ištauta iš akmenų kiltų ar nuleto iš amžinto. Minčiūnas ypač vereikia,

liauka pasigriena pobarei, kai iš kito atverdavo po "belis".

Charakterizuoti liaukos piepj iš santeikimų su aplinkoje: 1) gamto

a) šuo b) gyventojai c) stautos istorija.

- 1) Šiuo apie redaxo didžioj spūdžių, ji farsi prasta gyvenimo būtis
- 2) Šuo jām farsi deittas, per daug metų tapo rutinės delinių.
- 3) Plastelio gyventojai jām yra uždarbis, kaimo jis leidžia kada įje vien.

Novelijo „Autokruis išlo į eitį“ parakojima apie

įmegštumos pažinkos Vando Gubuaitės esė „Kaidosi Balne“

Vanda Gubuaitė - proximitė, dramaturgija, eseti, visuomenės veikėja ir pedagogė.

Kur mani suraudojo ši asmenybė:

Didžiųjų spūdžių pažito jas užsispūdžius į kantyna. Suvad atėjus?

dauna, kad vos po pocos dienų, kai vaikai grįžtę į gatvę, visas jas darbas užsiaišnėjia aut uodelas, V. Gubuaitė vis tiek nemuldo raukių ir bandė vaikus gaversti gerasnais žmūnius. Taip pat čiai jas išsklytos mintys, počiūris į gyvenimą, realistiskas mygtynas ir veiklos.

žmogaus vertos metas

Biografinis: sunkis laikai po sinous ligos, išperėjimo įvykias.
Istorinis: kaip tik nepriklausomybės paskelbusi, žalis - be jokios infrastruktūros.

Visa to laikotarpio situacija V. Gubuaitė skatinė dirbtinių, jais rūpidžių iš ugdyti abipus bendravant.

Kitaip, jis pasakoja apie valdžios ir visuomenės prišūtingumą, pagalbos neglobančius veiksmus.

Gyvenimo problemos:

- Visuomenės antihumanistumas
- "Gėrynes" žalies struktūros nebuvinės

Kodel moteris ir vaikas žmonės nėra kai kiti atvaizdai?

Kodel pasakotoja manu, kad visuomenė žinių nėra kaip;

Pozitivūs sentverkos visuomenės ribumo ir liberalizmų počiūrys užsuaugę, skirtumas atrodantyp žmonių buvo iš skirtus, skirtingi, visuomenės nesusciautintina tėsiųcų žmonių. Apstovas veikas ir žmogaus vertos metas atrodi kai kurios, kurios vis dėl klastėjų negydomos ir nulegustės, tai atrode kaip elinių aštuonų, kurios žmonės venčia.